

nærmere Anvendelse man under Retssagen har nægtet at redegøre, samt hvorvidt Ministeren vil foranledige, at alle de Eksportsagen vedrørende betydende Akter og det under Forundersøgelsen optagne stenografiske Referat bliver trykt og omdelt til alle Tingets Medlemmer, før Tinget tager Stilling til Folketingsmand Valdemar Thomsens Udlevering.

(Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 3469).

Ordføreren for Forespørgerne (J. S. Foget): Den 9. November 1934 udtalte daværende Justitsminister Zahle — det staar i Folketingstidende Sp. 1263—64, og jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —:

„Det, her vil blive stillet Forslag om fra Rigsadvokatens Side, er ikke et Injurisøgsmaal, hvor det vil blive paalagt den ene Part, altsaa det ærede Medlem Hr. Thomsen, at bevise alt, hvad han har sagt. Nej, det er en offentlig Undersøgelse i Henhold til Retsplejelovens § 725, hvor man med hele Retsapparatet søger at skaffe Klarhed i hele Sagen, saaledes at den, der er skyldfri, gaar fri ud af den, og den, der i denne Sag overhovedet har paadraget sig noget Ansvar, faar dette Ansvar, men det bliver ikke rettet særligt mod nogen enkelt.“

Paa dette Grundlag blev det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen udleveret af Tinget, og paa dette Grundlag sad det ærede Medlem under hele Forundersøgelsen paa den tiltalte Plads og med ikke mindre end 4 Sagførere imod sig. Med beundringsværdig Energi har Politivadokat Ejv. Larsen og hans Hjælpere søgt at skaffe Klarhed til Bunds, og der er ogsaa skabt delvis Klarhed. Vi vil fra vor Side med stor Sindsro imødesee en Domsforhandling om Skyldspørgsmaalet, i Særdeleshed naar det endnu resterende ogsaa er opklaret. Vi mødte imidlertid under Forundersøgelsen forskellig Modstand. Bl. a. søgte Landbrugsministeriet ved Skrivelse af 31. Juli 1935 at paavirke Sagens videre Udvikling — jeg skal senere vende tilbage hertil. Dernæst var nogle Kopier af Breve, som havde stor Betydning i Sagen, ikke til at finde i Landbrugsministeriets Arkiv, og endelig maatte Politivadokaten i Retten meddele, at det Krav, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Sagfører havde stillet om Oplysning om, hvad de Penge, der stod opført som udbetalt fra Toldkontingentfonden til Eksportforeningerne, var brugt til — at dette Krav var blevet afvist, man nægtede at gøre Rede

herfor. Her i Tinget har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgt den højtærede Landbrugsminister, hvad Pengene var gaaet til, men heller ikke Ministeren har ønsket at svare.

Der var derfor ingen anden Udvej end at rette denne officielle Forespørgsel, thi Spørgsmaalet har nemlig mere end almindelig Interesse. Der staar, som ærede Medlemmer vil se af Forespørgselen, opført et Beløb paa 141 727 Kr. 40 Øre til Ophjælpning af Kvægekспортinteresser; heraf staar opført et Beløb paa 106 486 Kr. 2 Øre som udbetalt direkte til De samvirkende Kreatureksportforeninger. Men, ærede Medlemmer, jeg staar her med en Afskrift af Eksportforeningernes Regnskab, og dette udviser, at der kun er ført til Indtægt i Eksportforeningerne et Beløb paa 13 049 Kr. 40 Øre. Endvidere staar der paa Side 1197 i Referatet af Forundersøgelsen, at Formanden for De samvirkende Kreatureksportforeninger, Hr. Ingvard Møller, har udtalt: Vi har aldrig i Eksportforeningerne faaet de 78 000 Kr. Det, vi derfor ønsker Svar paa, er: Hvor er Resten af Pengene blevet af? Jeg skal intet insinuere. Forhaabentlig giver den højtærede Landbrugsminister i Dag en fyldestgørende Forklaring herpaa. Vi har jo nemlig under Forundersøgelsen set, hvor megen Vægt man har lagt paa det Forhold, at de private Eksportører har givet Penge ud til Opsøgning af nye Markeder. Dette har givet dem en særlig Forret til at faa Andel i Eksporten. Nu vilde det jo efter dette virke lidt underligt, om man pludselig opdager, at disse store Ofre er bragt delvis ved Hjælp af Toldkontingentfonden — men, som sagt, nu faar vi vel Besked.

Vedrørende andet Afsnit af Forespørgselen, da har den højtærede Landbrugsminister jo allerede forlængst givet Tilsagn om, at Sagens Akter og det stenografiske Referat skal blive tilstillet Folketingets Medlemmer — det staar Sp. 1644 i Folketingstidende for 1935—36, og den højtærede Statsminister har i Sommersamlingen 1935 givet tilsvarende Tilsagn, Sp. 194. Men hvad gør man? Man lægger en Bunke Papirer ind i et Bagværelse paa Rigsdagens Bureau, som en uindviet umuligt vil kunne finde ud af. Det kalder jeg ikke at oplyse Tingets Medlemmer om det foreliggende Resultat af Forundersøgelsen, og med en saadan Fremgangsmaade vil Folketinget blive stillet over for at skulle tage Stilling til et Spørgsmaal, som det ikke har mindste Forudsætning for at kunne bedømme. Nu, da man har ment det rigtigt at ofre Tusinder af Kroner paa